

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 778/2025
25.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Крушевцу Кпп бр.13/23 од 26.03.2025. године и Кв бр.75/25 од 23.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 25. јуна 2025. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Крушевцу Кпп бр.13/23 од 26.03.2025. године и Кв бр.75/25 од 23.04.2025. године

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Крушевцу Кпп бр.13/23 од 26.03.2025. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Љубодрага Вуковића. Истим решењем, одбачен је као недозвољен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Мине Миљковић.

Решењем ванпретресног већа Вишег суда у Крушевцу Кв бр.75/25 од 23.04.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковића, изјављене против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Крушевцу Кпп бр.13/23 од 26.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Љубодраг Вуковић и Мина Миљковић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. и члана 265. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења или само другостепено решење, а списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву наводе да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. и члана 265. ЗКП, имајући у виду да је наредбом Вишег јавног тужиоца у Крушевцу Кти бр.17/23 од 26.03.2024. године обустављена истрага против окривљеног АА у односу на кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, а због чега сходно одредби члана 265. става 1. у вези члана 261. ЗКП окривљени има право на трошкове кривичног поступка, уз закључак да је у нижестепеним решењима изнет неправилан и незаконит став – да окривљеном не припада право на трошкове кривичног поступка обзиром да поступак истраге у односу на окривљеног АА није окончан одбијањем оптужбе, нити ослобађањем од оптужбе.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, по оцени Врховног суда, нису основани.

Чланом 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7. истог члана, прописано је да трошкови кривичног поступка поред осталог обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Из цитираних законских одредби произилази да је одлука суда о трошковима кривичног поступка обавезан део изреке сваке пресуде, те да се уз одлуку о главној ствари мора одлучити и о трошковима кривичног поступка.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да према стању у списима, и поред тога што је против окривљеног АА обустављена истрага због кривичног дела из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, кривични поступак против окривљеног још увек није окончан, обзиром да из наредбе Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти бр.17/23 од 26.03.2024. године произилази да је против окривљеног АА подигнута оптужница због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, то је у потпуности правилна одлука нижестепених судова којом је правноснажно

одбијен као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног – адвоката Љубодрага Вуковића.

Правила је и став Вишег суда у Крушевцу – да одбаци као недозвољен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Мине Миљковић, имајући у виду да у списима предмета нема пуномоћја за заступање које је окривљени дао овом адвокату, већ постоји једино пуномоћје за адвоката Љубодрага Вуковића.

Са свега изложеног, налазећи да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП поднети захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић